

K·MEO

NOVES PROMOCIONS

Xavier Trias alcaldable per Barcelona

Adressso aquesta carta a tots els tant m'han estimat i tant estimo xo. Ciutadans de Barcelona cap i cassal de Catalunya que en pau descansi. Aleshoress començo:

Barcelonins, barcelonines i elegetebi en xeneral:
Avia'm, parlem clar. Aixó és una desgracia. No és que xò estigui com una floreta. Parlo pitxor que el Cruyff i a sobre, segons diu la dona, repepiexo, però comparat amb Barcelona, estic fet una pubilla.

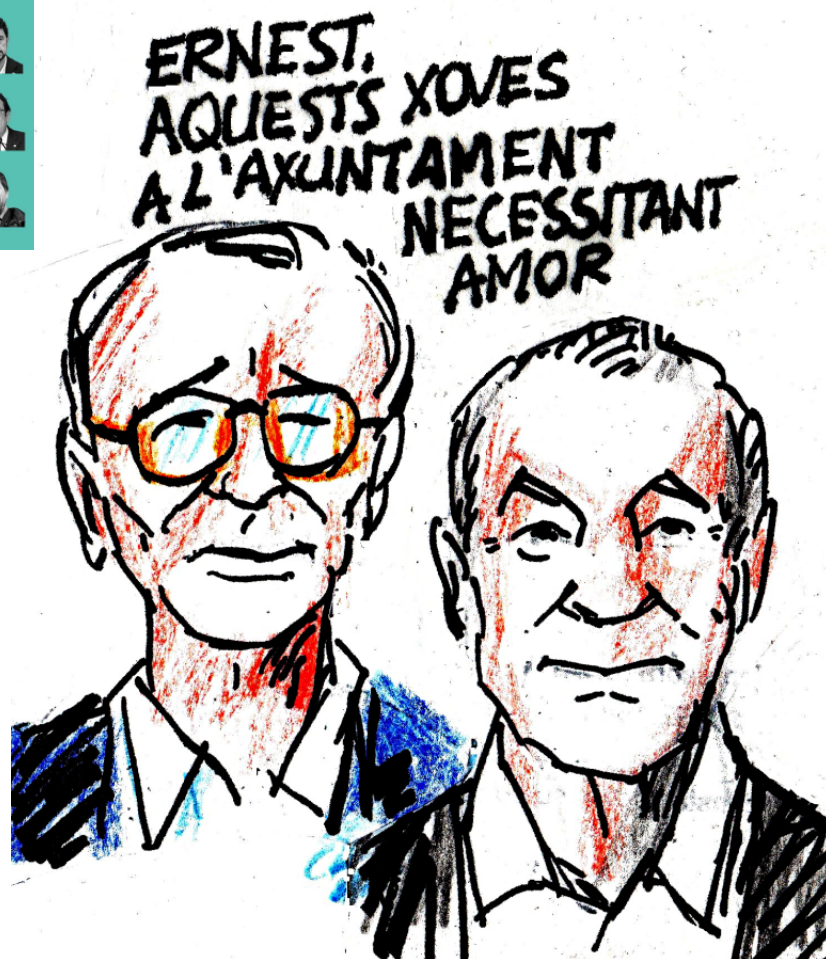
Això que han fet a Barcelona no té perdó de Déu. Això és una animalada i això algú

ha de parar-ho. Servidor de vostès.

No fa gaire els habitants de Barcelona, estàvem orgullosos d'aquesta magnífica ciutat. Arbres, coloms, botiguetes familiars, vaxxells aparcats en el seu lloc. Eh? Ara això és una disbauxa. Barcelona sembla un camp de batalla, els carrers oberts, les places estrinxolades sense un banc per les persones de certa edat... I els menuts eh? Què en fem dels menuts? On els portem sense que vexin desgràcies?

I tot això de qui és culpa? No em feu parlar, no m'agrada criticar, però la culpable de tot és la Colau. Aquesta noia, potser de bona fe, eh? Però xens preparada per governar. Governar és un art i ella artista no és. I de qui més es culpa això? Sense voler criticar, de tots els altres. Massa xent. Massa ordeno i mando i masses invents.

Xo em comprometo ciutadans i ciutadanes i elegetebi, si segueixo fort de salut com fins ara i amb el cap clar com fins ara... Ara no recordo que us volia prometre, però us xuro que si em seleccioneu tot anirà bé. Ah sí! Xo tornaré a posar les muralles.

Cal la mà d'un home fort. Cal la solidesa d'un home sòlid. Calgu xo, collons i prou xerrameca.

GARSA PROSTÀTICA

LA MILÍCIA VA DE PUTES

Sorteig en una caserna militar d'una prostituta

Quiero expresar el orgullo de la Sociedad española hacia la Institución Militar. Es, sin duda la mejor recompensa e implica aprecio y gratitud hacia vuestro trabajo y VUESTROS VALORES. (Paraules del Rei en la celebració de la Pasqua Militar. 2022)

En la caserna del Bruc a Barcelona, un grup de militars organitzen un sorteig per col·laborar en les festes de la Verge Immaculada. El premi és aconseguir una "dama de companyia" durant vuit hores. (2022)

Efectivament la societat espanyola pot sentir-se orgullosa de les seves forces armades i dels seus valors. En especial, la part de la societat que encara viu en una caverna humida, bruta i polsosa (malgrat la casa la tinguin al barri de Salamanca). Gent que valora la dignitat de l'home sospesant testosterona, mal gust, menyspreu per l'altra (especialment si es dona) i una educació diguem que bàsica.

"Menjar, beure, posar i treure" encara sonen per Espanya i per la Itàlia de Berlusconi (més generós, això sí oferint un bus ple de prostitutes al seu equip de futbol). La situació, el significat i els valors són gairebé els mateixos. La brama del verro.

Per què serà que les paraules d'elogi de les autoritats resulten molt més

vehement quan es dirigeixen a col·lectius com aquest que sorteja una prostituta, que quan es refereixen a científics, músics, o dones de la neteja? Els tira la genètica, l'esperit animal, l'estupidesa?

"Pecho fuera, estómago dentro, cabeza alta" és la consigna que els suboficials donen als reclutes. Anar amb el "pecho fuera" és la tàctica dels "chulos piscina".

Per què hem d'enaltir les virtuts de qui no te virtuts? Perquè no entenguin que només mereixen el rebuig i la repugnància dels que ja han baixat de l'arbre? O per por a les armes que empunyen?